

bringer straffelovens § 152 og § 264 b i anvendelse over for alle, der udøver opgaver efter kap. 13, herunder private institutioner, jfr. forslaget § 74.

Bestemmelsen kan suppleres med nærmere tjenstlige forskrifter om tavshedspligten.

Bestemmelsen bevirker, at offentlighedslovens kapitel 1 ikke gælder fuldtud for sager efter denne lov, jfr. offentlighedsloven § 7.

Ad stk. 2. Bestemmelsen erstatter almindelig lov § 50, stk. 2, sidste pkt.

De ansatte eller deres tillidsmænds fri adgang til at gøre anmeldelse til arbejdstilsynet efter almindelig lov § 50, stk. 2, 3. pkt., 1. led, er ikke nævnt i lovforslaget, idet reglen følger af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Der tilsigtes således ikke nogen indskrænkning i adgangen. For så vidt angår sikkerhedsorganisationens medlemmer henvises til § 7, stk. 2.

Samme pkt., 2. led, er heller ikke overført til lovforslaget, idet det følger af kap. 2, at arbejdsmiljøproblemer på en virksomhed først bør søges løst ved personlig kontakt mellem parterne eller ved sikkerhedsorganisationens bistand.

En bestemmelse svarende til almindelig lov § 50, stk. 3, vedrørende opslag om arbejdstilsynets adresse og telefon vil kunne fastsættes efter kap. 6 om arbejdsstedets indretning.

Til § 80.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til almindelig lov § 47, stk. 3, § 58 og § 70. Der er udstedt cirkulærer om samarbejde med fiskeriministeriets industritilsyn, med vandbygningsvæsenet, med veterinærmyndighederne, elektricitetsrådet, politiet, arbejdsformidlingen, bygningsmyndighederne, skolemyndighederne, embedslægerne, sundhedsstyrelsen, sundhedskommissionerne, skibstilsynet og boligministeriet. For tiden foregår der forhandlinger med miljøministeriet om et nyt samarbejds-cirkulære. Samarbejdsreglerne kan både indeholde pligt for andre myndigheder til at yde tilsynet bistand og pligt for tilsynet til at bistå andre myndigheder med at håndhæve deres regler. Som eksempel kan nævnes samarbejde om overholdelse af stærkstrømsreglementet.

Til kapitel 14.

Til § 81.

Ad stk. 1. Erstatter almindelig lov § 56, stk. 1. Klagefristen er forlænget fra 3 til 4 uger i overensstemmelse med, hvad der er fastsat på en række andre områder, f.eks. lov om miljøbeskyttelse § 71, stk. 1 og lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring § 98.

Ad stk. 2. Erstatter almindelig lov § 56, stk. 2. Med hensyn til klagefristen henvises til bemærkningerne ovenfor. Bestemmelsen angår såvel afgørelser i klagesager efter stk. 1, som afgørelse i første instans.

Efter § 66, stk. 1, nr. 4, skal arbejdsmiljørådets udtalelse indhentes, før afgørelse af klage over direktørens afgørelse.

Ad stk. 3. Afløser almindelig lov § 56, stk. 3. Som noget nyt er der foreslået en almindelig adgang for klagemyndigheden til at bestemme, at klagen ikke skal have opsættende virkning eller kun i en nærmere angivet periode.

Ad stk. 4. Bestemmelsen svarer til hidtidig praksis. Den har især praktisk betydning ved mindre overskridelser af klagefristen, hvor en afvisning af klagen ville virke formalistisk.

Til kapitel 15.

Kapitlet afløser almindelig lov § 71, der skal sammenholdes med ansvarsbestemmelser i § 3. I overensstemmelse med nyere lovgivningspraksis rummer bestemmelserne en mere udførlig og præcis angivelse af de bestemmelser i lovforslaget, der skal være sanktioneret med straf. Denne linie følges op med § 84, hvorefter der skal gives lignende straffebestemmelser i de administrative forskrifter, der udstedes i henhold til loven.

Det er ikke fundet nødvendigt at overføre almindelig lov § 71, stk. 3. En realitetsændring er ikke tilsigtet. Det er heller ikke fundet rigtigt i den nye lov at optage en bestemmelse svarende til almindelig lov § 72. Denne bestemmelse er så vidt vides aldrig blevet anvendt. Den er utidssvarende, og i den borgerlige straffelov er der i §§ 78-79 tilstrækkelig adgang til ved dom at udelukke fra at udøve bestemt virksomhed. Der er ikke fundet behov for en hjemmel til tilsvarende administrativ sanktion.

Den væsentligste ændring er i øvrigt udvidelsen af straframmen, idet der efter forslaget skal kunne idømmes frihedsstraf (hæfte), jfr. nedenfor ad §§ 82 og 84. Ved §§ 83 og 84 er endvidere for visse centrale pligter foreslået lovfæstelse af strafansvaret uden skyld for arbejdsgivere og deres stedfortrædere.

Med hensyn til, hvem der kan straffes for overtrædelse af denne lovgivning, er ikke tilsigtet nogen principiel ændring, men den udvidelse der er foreslået af lovens område og indhold indebærer, at flere end hidtil kan ifalde et strafansvar. Det gælder dem, der leverer projekter eller rådgiver om arbejdsmiljømæssige forhold, jfr. § 33, og det gælder dem, der fremstiller, leverer, omsætter eller anvender stoffer og materialer med farlige egenskaber, jfr. § 34